

Fredericia-Beile og vilde nøies med den Forbindelse, som over Fredericia-Bamdrup vilde komme tilstede med det øvrige Jylland, saa maa jeg tillade mig at oplyse, at Forbindelsen ad denne Vej — hvilket vil have Indflydelse for Dernes Vedkommende, forsaavidt de benytte denne Vej — mellem Fredericia og Horsens vil være 15³/₁₀ Meil istedenfor 7⁶/₁₀, altsaa fuldt og vel det Dobbelte. For altsaa at naae fra Nerne op i Jylland maatte man kjøre en Omvei henimod den fiesvigiske Grændse paa 7⁷/₁₀ Meil, og jeg veed ikke, om det ærebe Medlem vil ansee en saadan Forandring for at være forsvaerlig. Dersom han derimod vil søge Endringen tilbeiebragt paa anden Maade, blot igjennem en Forlægning af Linien mellem Fredericia og Beile — eller for at gjøre Spørgsmaalet større — af Linien mellem Fredericia og Horsens, saa stiller Sagen sig selvsølgelig anderledes. Da det imidlertid — saaledes som jeg tidligere udtalte — forekommer mig, at den Opgave at finde en passende Forbindelse mellem Fredericia og Horsens er løst saa fyldestgjørende af vore Ingenieurer, som man af Hensyn til det særdeles vanskelige Terrain kunde vente, saa antager jeg, at nye Forsøg paa at finde en heldigere Linie vilde vise sig at være forgjæves. Derimod kan jeg forsaavidt være enig med det ærebe Medlem, som ogsaa jeg kan betragte en Forbedring af det sydhjyske Jernbaneniet som en Fremtidsopgave, kun ikke ved at bortkaste Noget af det, der allerede er heelt eller halvt fuldført, men ved i sin Tid — den Tid turde imidlertid vel være noget fjern — dertil at søie en mere directe Forbindelse mellem den sydlige Jernbanes Udgangspunkt og det nordlige Jylland. Deri troer jeg, at Fremtidsopgaven ligger, og ikke i Undersøgelser af, hvorvidt man kunde have gjort et heldigere Valg af Jernbanelinien i det sydlige Jylland, Undersøgelser, som paa det nuværende Tidspunkt forekomme mig at være aldeles øresløse, medmindre man drifter sig til at foreslaae at lade et anvendt, betydeligt Beløb af Statens Midler ligge øresløst hen, eller ogsaa at tvinge den hele Communication mellem Nerne og Jylland ad en mere end 7 Miles Omvei om ad Bamdrup. — Endnu skal jeg gjøre den ærebe sidste Tale opmærk-

som paa, at jeg ingenfinde her har fremhævet politiske Motiver, og jeg troer, at man vanskeligt skal kunne læse saadanne ud af de trykte Motiver, som Ietsage Lovudkastet.

Formanden: Det ærebe Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Møllen: Det ærebe Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, at man dog maatte antage, at Fredericia ikke var rømmet uden Grund, og det er ganske vist, at der gives en Grund for enhver Ting, altsaa ogsaa for denne; men hvorvidt den er fyldestgjørende og holder Stand for en rolig Bedømmelse, er en anden Sag; jeg troer ikke, at her var noget Saadant tilstede. Hvad han hittede om, at Artilleriet havde taget et stort Opsving, vidste jeg iforveien; men jeg veed ogsaa, at Fredericias Fæstningsværker vare en heel Deel udvidede, navnlig af Hensyn til at sikke Overfarten, og naar han sagde, at der, hvergang Fredericia blev truet, vilde blive givet Ordre til dens Rømming, vil jeg dertil svare, at dersom dette med Visshed kan forudsiges, kjender jeg ikke noget mere Paatrængende end saasnart som muligt at sløise Fredericias Fæstningsværker. Jeg troer imidlertid ikke, at man kan have nogen Visshed for, at dette vil skee hvergang, medmindre man hvergang har en Krigsminister, der netop har samme Anskuelse som ham, vi havde under forrige Krig.

Eschering: Jeg skal ikke lade mig friste til at indlade mig paa det militaire Spørgsmaal; min Dom om Fredericia er accurat den samme nu som fordem; jeg vidste forud, at den ikke for Danmark var stiftet til at være en Fæstning, og jeg veed endnu, at den heller ikke kan være brugelig dertil. Jeg skal heller ikke væsentligt berøre Spørgsmaalet om Retningen, der staaer i nøie Forbindelse med det Foregaaende, men det er ligesom det et Betimeligheds- og et Pengespørgsmaal, hvilken af de forskjellige Veie der endnu kan vælges, og det Samme er Tilfældet med det Spørgsmaal, her foreligger, naar man engang i Tiden er kommen til et Endepunkt. Hvad